

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad descendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](#)

Rem ipsam verò quod attinet, omnisciētia est proprietas solius Dei, Jer. 17, 10. Psalm. 139, v. 2. ideo nullum est dubium, quin Christus juxta divinam suam naturam omnia sciat; sed humanitati ejus non nulli id omnino denegant, nosq; qui illud eidem attribuimus, Eutychianismi insimulare non verentur, prætententes, quòd nos discrimen naturarum tollere, & humanam, naturæ divinæ, æquare hoc ipso velimus. Sed injuriam nobis inferunt, Secundum enīm divinam naturam omniscius est Christus *ποτεώς*, velut filius patri coæternus: secundum humanam verò naturam, hæc & alia divina idiomata in tempore accepit *ποστικῶς*, vi unionis personalis, ita ut quoad divinam naturam snt & maneat naturalia idiomata: juxta humanam verò sunt *χριστιανα*, quæ ipsi vi unionis personalis communicata sunt. Iccircò manet hoc discrimen, quod divina natura maneat divina natura, & humana maneat humana natura, sicut videmus, ignem ferro proprietates suas communicare, ut luceat & urat, & tamen proprietates hæc non sunt ferri sed ignis, ut veteres hoc mysterium per hoc simile explicarunt.

Quia verò Christus tūm temporis in statu Exinanitionis constitutus, plenarium divinæ Majestatis & gloriæ usum deposuerat, Phil. 2, v. 7. ita ut non semper, sed quan-

do & quomodo ei libuit, eā usus est: ideo hoc dictum magis de *κτισει* communicate omnisciētiae, quam de plenariâ *χριστεi* intelligendum est. Verè enim in statu Exinanitionis nonnulla ignoravit. Vide Matth. 21, v. 19. Marc. 13, v. 32. ideoque ut alius puerulus ctevit, sapientiā, atate, & gratiā a-pud Deum & homines, Luc. 2, v. ult.

Quodsi enim communicatâ divinâ Majestate & potestate plenariè uti voluisse, Ju-dæi ipsum neque capere neque vincere, neque crucifigere atque occidere potuissent, & sic opus redēptionis humanæ impeditum fuisset. Ideo scipsum exinanivit, & servi formam induit, Phil. 2, v. 7. nostri causâ, ut ipse ait: servire me fecisti in peccatis tuis, Esa. 43, v. 24. Sed nunc omnia scit, & potest, nunc ubique quoque præsens est nobis, secundum utramq; iataram, & liberare valet omnes, qui ipsum invocant, quod consolatiōne plenum est in omnibus adversitatibus. Quodsi enim omnia scit, ideoque & quibus nos indigeamus, novit, Matth. 6, v. 32. Et quomodo pater miseretur filiorum, miseretur timentium se, Psal. 103, v. 13. ut non desituantur omni bono, Psal. 34, v. 11. sed vitam habeant, & abundantius habeant, Joh. 10, v. 10. Quod nobis omnibus ex gratiā largiri dignetur, Dcus ter Opt. Max.

propter Servatorem nostrum Jesum Christum, Amen.

Dominica Exaudi.

Evangelium, Iohann. 15. v. 26. c. 16. v. 1. --- 4.

EXORDIUM.

Cum Deus septuaginta seniores Mosi in officio adjungere & ordinare vel-

let, ipse descendit per nubem, afferens de Spiritu, qui erat in Moysi, & dans septua-ginta

Cc 3